

дѣтъ да поиска французското покровителство.

— Тѣй а? ще видимы! повыка диктаторътъ горделиво... и отъ гнѣвътъ послѣ паднѣ въ тежкѣ скърбъ.

— Ами за женѣ ми, Іосифе, какво ново знаешъ? по-пыта съ единѣ гласъ заглѣхнѣлъ, слѣдъ едно увѣсено мѣлчаніе.

— Тя е въ единѣ добръ стаѣ въ Новѣтѣ твърдинѣ. Обхождатъ ся съ неѣ почтително и достойно. Но като гледа Испанцѣтъ че ся присмиватъ на царскѣтъ ѣ дрехѣ и като не сполучи да земе отъ стражаритѣ си други дрехы, исподра свиянкѣтъ си (тюлпанѣтъ), върли въ морето елмазѣтъ си на ся трѣнѣтъ на одѣрѣтъ си и выка та плаче— О хубава моя колибо! О Амафіо! О Мазаніеле, какво направи ты!

Оборенъ отъ тѣзи думы, горкыйтъ рыбаръ затули лицето си въ дланитѣ си, и двѣ сълзы бюкижѣ изъ очитѣ му. А послѣ като подскокнѣ едно спазмодическо подскачаніе, прѣдстави прѣдъ очитѣ на мышкарина единѣ голѣмъ свѣтелъ елмазъ, който бѣше спастрилъ прѣднѣтъ день отъ пожара.

— Всички тѣзи пожари не ми даватъ пѣлно отмыщеніе противъ Дука Аркскаго, извыка горестно. Твоѣ да е този елмазъ, Іосифе, ако ми намѣришь мѣщеніе каквото ми ся пада да си отмыетѣ!

— Дайте ми елмазѣтъ защото ето отмыщеніето, отговори мышеловецѣтъ.

— И като откри голѣмѣтъ тайнѣ на Шатильона и на Подкралевѣтъ дѣщерѣ, рассказа му какъ ся отпрати тя отъ Неаполь съсъ Дукицѣтъ и какъ ся враща поради извѣстіето за прѣмеждіята въ които ся намѣрва Дукѣтъ, което имъ ся събщило по грѣжѣтъ на Маркызѣтъ.

— Вѣстителѣтъ ся завърнѣ прѣди два часа, а Марія Аркска ще ся извезе тѣзи ношъ подѣ Новѣтѣ твърдинѣ. Шатильонъ ще ѣ очаква тамо съ нѣколко ладіери, но е-